

[Himmelstrup.]

for Februars Vedkommende, hvor der i alt paa dette Omraade har foreligget 36 Sager til Behandling i Priskontrolraadet. Heraf har man blankt tiltraadt de 16, man har givet delvis Tilslutning til de 11 og kun afvist de 9. Jeg maa sige, at jeg er forbavset over, at der ikke har været en større Virksomhed paa et saa omfattende Omraade som dette.

Det forekommer mig ogsaa, at Antallet af Klager, der er kommet ind fra Publikum over foretagne Prisforhøjelser, er mærkværdigt lille. I Januar har der kun været 65 Klagesager, i Februar lidt flere, i alt 132. Jeg synes, det er meget lidt, naar man tænker paa den Bevægelse i opadgaende Retning, der har været i Priserne netop i denne Tid. Det forbavser mig, at Publikum ikke har reageret stærkere over for de mangfoldige Prisforhøjelser, der har fundet Sted i denne Tid. Jeg har ladet mig fortælle af Folk, som har indgivet den Slags Klager, at det er ganske overordentlig svært at faa Forbindelse med Priskontrolraadet. Skriver man ind, faar man intet Svar, og Publikum har i det hele taget en Følelse af, at det slet ikke kan nytte noget. Det kan jo ikke nægtes, at naar det gælder om at holde Prisniveauet nede, er den bedste Kontrolør utvivlsomt Publikum, og derfor mener jeg, at just Publikum fra Priskontrolraadets Side bør behandles paa den allerbedste Maade.

Med Hensyn til Enkeltheder skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger, men jeg vil dog gerne sige, at det har interesseret mig meget at se, at der i Beretningen om Priskontrolraadets Virksomhed i Januar Maaned i Bilag 1 nævnes, at man ogsaa har haft Forhandlinger med Repræsentanter for Skotøjsindustrien for at drøfte Spørgsmaalet om en Maksimalprisordning for Skotøj, herunder Tilvejebringelse af et begrænset Antal Standardtyper af Sko. Det synes imidlertid ikke at være blevet til noget, for i den tilsvarende Beretning for Februar meddeles, at man har haft forberedende Forhandlinger vedrørende en Læderordning. Det er meget interessant at høre, idet jeg netop, da vi for nogen Tid siden behandlede Lovforslaget om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, fandt Anledning til at rejse dette Spørgsmaal paa Baggrund af, at den højtærede Handelsminister i Begyndelsen af Januar Maaned havde lagt Grundlaget for en virkelig Prisregulering paa disse Omraader, nemlig ved at gennemføre en meget omfattende Maksimalprisordning med Afleveringspligt for de Varer, der er Grundlaget

for Virksomheden inden for hele Læder- og Skotøjsindustrien, nemlig Huder og Skind.

Under de Forhandlinger, vi dengang havde i det Udvalg, hvortil Lovforslaget om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger blev henvist, forekommer det mig — men jeg maa vel huske fejl —, at den højtærede Handelsminister meddelte, at han ikke havde til Hensigt at videreføre den Prisregulering for særlige Varers Vedkommende, hvad jeg synes er meget forkert. Naar man gaar saa drastisk til Værks, som den handelsministerielle Bekendtgørelse af 17. Januar 1941 om Huder og Skind er Udtryk for, er det efter min Mening paakrævet, at man fører disse Foranstaltninger videre.

Af det, der er meddelt i Bilag 1, maa man forstaa, at man har syslet med Spørgsmaalet om at faa, hvad skal jeg sige, Krigstidens Maksimalstøvle genoplivet. Jeg er klar over, at Fodtøjet er en Vare, som er steget meget stærkt i det sidste Aars Tid, men jeg mener dog ikke, at man skal gøre Forsøg paa under de nuværende Forhold at gentage den Fiasko, som man oplevede under den forrige Krig med Maksimalstøvlen. Man maa se at finde andre Former for den Regulering, som utvivlsomt kan blive nødvendig.

Det har, som sagt, interesseret mig meget at se, at man tumler med disse Problemer, men jeg maa henstille til den højtærede Handelsminister, at man virkelig gør noget ved det, og at man ogsaa paa et andet Omraade, som staar i Forbindelse med den handelsministerielle Bekendtgørelse af 17. Januar 1941, foretager noget effektivt, nemlig med Hensyn til Eksporten af de paagældende Huder og Skind. Forholdet er faktisk det, at disse Raavarer, som skal afleveres til Maksimalpris, ikke kan oparbejdes her i Landet, og der har da ogsaa fundet Eksport Sted af de paagældende Varer og det til Priser, som ligger ca. 100 pCt. over de Maksimalpriser, hvortil de er afleveret.

Jeg maa bestemt holde paa, at saadanne Forhold ikke kan fortsætte, og at den højtærede Handelsminister maa træffe definitive Bestemmelser, der har til Formaal at føre den Merpris, som opnaas ved Eksport, tilbage til Producenterne. Man maa vel huske paa, at alle disse Foranstaltninger træffes af Hensyn til Forbrugerne, og derfor kan det ikke gaa, at de gennemføres paa en saadan Maade, at en betydelig Merfortjeneste gaar i Eksportørernes Lommer.

Jeg husker, at under Forhandlingerne